

[Justitsministeren.]

og tilsynet og andet forsorgsarbejde med den dømte kan således blive ganske ineffektivt. Dette forhold er naturligvis i sig selv uheldigt, men det kan desuden motivere en — bl. a. ud fra et forsorgssynspunkt — uheldig tilbageholdenhed med hensyn til anvendelse af betinget dom over for personer, der må forventes efter dommen at tage ophold uden for domslandet.

På dette punkt betyder lovforslaget en værdifuld ændring. Dets princip kan i hovedsagen udtrykkes på den måde, at tilsynets overførelse indebærer, at den dømte eller prøveløsladte efter overførelsen behandles, som om han var dømt eller prøveløsladt i det land, hvortil tilsynet er overført.

Herefter kan der således i dette land reageres over for ham i anledning af vilkårs-overtrædelse, og dette betyder, at tilsynsmyndigheden kan gennemføre sit tilsynsarbejde med den pågældende på lige så effektiv måde som med personer, der er dømt i tilsynslandet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Et af hovedmålene med den nye kommunale ejendomsskattelev, lov nr. 34 af 18. februar 1961 om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, var at tilvejebringe større ensartethed i udskrivningen af grundskyld i sognekommunerne. Med henblik herpå blev det i loven fastsat, at de sognekommunale grundskyldpromiller ikke må udgøre mere end 40 eller mindre end 10. Der blev dog givet adgang for sognekommuner, hvis grundskyldpromille i skatteåret 1960-61 var 50 eller derover, til i en overgangsperiode at anvende en grundskyldpromille på mere end 40, således at der i disse kommuner skal ske en gradvis nedsættelse af promillen til 40.

Det forslag, som jeg i dag fremsætter for det høje ting, fremkommer som en konsekvens af forhandlingerne i foråret om gennemførelsen af loven om almindelig omsætt-

ningsafgift. Forslaget er udformet i nøje overensstemmelse med det i folketingsudvalgets betænkning anførte, hvorefter overgrænsen for den sognekommunale grundskyldpromille fra og med skatteåret 1963-64 skal nedsættes fra 40 til 35, idet der dog samtidig skal gives indenrigsministeren adgang til i ganske særlige tilfælde at tillade anvendelse af en højere promille end 35.

I skatteåret 1962-63 er grundskyldpromillen over 35 i 139 sognekommuner, heraf i 8 kommuner — i henhold til overgangsbestemmelsen — over 40. I bilaget til lovforslaget er de pågældende kommuner opregnet. Af bilaget fremgår tillige kommunernes ligningsforhold, skatteprocent og beskatnings- eller ligningsprocent i skatteåret 1962-63.

Da den kommunale udskrivning næppe i nogen kommune kan forventes at ville falde fra 1962-63 til 1963-64, og da de skattepligtige grundværdier stort set er uændrede, ville grundskyldpromillerne — uden de i nærværende lovforslag indeholdte bestemmelser — også i 1963-64 have udgjort mere end 35 i disse kommuner, såfremt de i 1962-63 gældende ligningsforhold fastholdes; antallet af kommuner med en grundskyldpromille på over 35 måtte vel endog som følge af stigende udskrivningsbehov og uændrede grundværdier antages at ville være steget i skatteåret 1963-64.

Da den del af en sognekommunes udgifter, der ikke dækkes af de indtægter, hvis størrelse sognerådet ingen indflydelse har på, jo skal dækkes af indtægterne af grundskyld og indkomstskat, er det klart, at en nedsættelse af grundskyldpromillen i en kommune må medføre forøgelse af indkomstskatteudskrivningen. Vi har i indenrigsministeriet for enkelte af de kommuner, der i skatteåret 1962-63 har en grundskyldpromille på 40, beregnet, hvor stor beskatningsprocenten ville have været, såfremt et maksimum på 35 for grundskyldpromillen havde været gældende i 1962-63. Beregningerne viser, at beskatningsprocenterne ville have været c. 0,5-1 større.

Den foreslåede beføjelse for indenrigsministeren til i ganske særlige tilfælde at tillade, at grundskyldpromillen udgør mere end 35, vil navnlig kunne tænkes anvendt i de kommuner, der i skatteåret 1962-63 har en grundskyldpromille på over 40, men